

விடையளிக்கப்படாத

வினாக்கள்

மனிதர் தம் சிந்தையைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் தேவன் இருக்கின்றார் என்பதை அறிய முடிகின்றது. இருப்பினும் பூமிக்கு அப்பாலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட தகவல் இல்லாத நிலையில் மனிதர் தம் முக்கியமான சில வினாக்களுக்கு விடையளிக்கக் கைவிடப்பட்ட நிலையிலேயே இருக்கின்றார்.

I. அண்டத்தின் தோற்றம்

உதவியற்ற மனிதன், இந்த அண்டம் எப்படி உண்டானதென்று அறிய முடியாது. இந்த அண்டமானது ஒரு வகைக் கூழ்மத்திலிருந்து பெறப்பட்டதென்றும், இறகுள்ள ஒரு முட்டையிலிருந்து இந்த பூமியானது பொரித்து வெளிவந்தது என்றும் மோசேயின் எகிப்தியப் பேராசிரியர்கள் போதித்தனர். பொருளே அண்டத்தின் ஆதார மூலம் என்று அரிஸ்டாட்டில் கற்பித்தார், பழம்பெரும் கிரேக்கத் தத்துவ ஞானியான ஜெனோ என்பவர், “அணுக்களின் எதிர்பாராப் பெரிந்திரளினால்” இப்பூமி விளைந்தது என்று கூறினார். 1796ல் பியரி லேப்லஸ் என்பவர், சுருள் வளையமான நெபுலாவானது படிப்படியாகத் திட வடிவம் பெற்றுக் கோள்களாயிற்று என்று முடிவு செய்தார். 1900த்தில், F. R. மெளல்ட்டனும் மற்றும் T. C. சேம்பர்லின்னும், சூரியனிலிருந்து வெளியேறிய பறக்கும் பொருளானது படிப்படியாகக் குளிர்ந்து, கடினமாகி கோள்களாயிற்று என்று உறுதியாய்க் கூறினார். 1960ல், இந்த அண்டமானது நீர் வளியில் (ஹைட்ரஜனில்) இருந்து பரிணாமம் அடைந்தது என்று உறுதியாய்க் கூறப்பட்டது.

அண்டத்தின் தோற்றம் பற்றிய வெற்று யூகங்கள் யாவும் பொருளின் சாத்தியக் கூறுள்ள வளர்ச்சியைப் பற்றி மட்டுமே விவாதித்தனவேயொழிய, பொருள் எப்படி வந்தது என்று அவை கூறவில்லை என்பது கவனிக்கத்தக்கது ஆகும். பொருளானது கூழ்மமோ, இறகுள்ள முட்டையோ, சுருள் வளைய நெபுலாவோ, அணுக்களோ, சூரியனிலிருந்து வந்த சிதைபாடுகளோ, அல்லது நீர்வளியோ, எது அப்பொருளுக்குக் காரணமாயிற்று என்பதை எவரும் விளக்கப்படுத்தியதில்லை. பல வாயுக்களின் “தொடக்க வெளியில்” பொருள் இருந்ததாகக் கல்வியாளர்கள் யூகிக்கின்றனர், ஆனால் அவர்கள், வாயுக்களின் தோற்றம் பற்றி விளக்கப்படுத்துவதில்லை. இங்கு வாயுக்கள் இருந்த பின்பு என்ன நடந்ததென்று அவர்கள் நினைக்கின்றனரோ, அதையே அவர்கள் யூகிக்கின்றனர். “உண்மையில் ஏதோ சில முன்னதாகவே

இருந்திருக்க வேண்டும்” என்ற வகையில் நீர்வளியை அவர்கள் தொடக்க கால வாயுவாக அடையாளம் காண்கின்றனர். ஆனால் முன்னதாகவே இருந்த அந்த சில பொருள் என்பது என்ன, மற்றும் அது எப்படி இருக்கலாயிற்று, என்பதை விஞ்ஞானிகள் அறிவதில்லை. அண்டத்தின் தோற்றம் பற்றி கல்வியாளர்கள் கூறுவதை வாசித்த பின்பு ஒருவர், தாம் தொடக்க நிலையில் இருந்ததை விட தீர்வுக்கு அருகாக வருவதில்லை.

சாக்குப் போக்குக் கூறுகின்ற, வேண்டுகோள் விடுக்கின்ற மனிதரின் எல்லைக்குட்பட்ட மதிநுட்பமானது, பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு வெறும் மனித மூல ஆதாரங்களை மட்டுமே மனிதருடைய இயலாமைக்கு அளித்துள்ளது. மனிதன், இந்த அண்டமானது எப்படி வந்தது என்று, தான் அறியவில்லை என்பதை ஒத்துக் கொள்ள வேண்டியதாக உள்ளது. பூமியைத் தவிர வேறெங்கிருந்தாவது தகவல் வரவில்லையென்றால், அறிவதற்கான நம்பிக்கை எதுவும் அவனுக்கு இல்லை.

II. மனிதனின் தோற்றம்

உதவியற்ற மனிதன், தான் எப்படி இருக்கத் தொடங்கினோம் என்பதை அறிய முடியாது என்பது உறுதி. “மனித குலம் யாவற்றுக்கும் தந்தையாக” இருந்தது ஒரு “அழகற்ற மிகப் பழமையான எலி”யாகும் என்று இருபதாம் நூற்றாண்டில் கூறப்பட்டது. அந்த எலியின் முன்னோர் “அரிதாக உயிர் வாழும் ஜெல்லி” எனப்பட்டது, ஆனால் அந்த ஜெல்லியின் தோற்றமானது கூறாமல் விடப்பட்டது. அந்த ஜெல்லியானது ஒருவேளை “தோற்றக் காலக் குட்டைகளின் கரிம மூலக் கூறுகளின் சூப்பில்” இருந்து பெறப்பட்டிருந்தால், மற்றும் அந்த சூப்புகள் உயிர்த் துடிப்பற்ற வேதிப் பொருட்களில் இருந்தும், மற்றும் அந்த வேதிப் பொருட்கள் நீர்வளி என்ற வாயுவில் இருந்தும் பெறப்பட்டிருந்தால், இன்னமும் மனிதன் தோன்றியதைப் பற்றிய வினாவானது விடையளிக்கப்படாமலேயே உள்ளது. மனிதனை நீர்வளியாகக் குறைத்தது என்பது நீர்வளி தோன்றியதை விளக்கப்படுத்துவதில்லை, மற்றும் மனிதன் தோன்றியதைப் பற்றிய வினாவானது அண்டம் தோன்றியதைப் பற்றிய வினாவைக் காட்டிலும் அதிகமாய் விடையளிக்கப்படவில்லை.

III. ஒழுக்கம்

உதவியற்ற மனிதன், ஒழுக்கங்களின் மிகச் சிறந்த அமைப்பை அறிய முடியாது என்பது உறுதியாகும். சரியானது மற்றும் தவறானது பற்றிய சில உண்மைகளை மனிதன் இயற்கையினாலேயே அறிகின்றான்; ஆனால் அப்படிப்பட்ட அறிவானது மாறுபடக் கூடியதாகவும், போதுமற்றதாகவும் உள்ளது. உண்மையான ஒழுக்கத்திற்கான ஒரு அமைப்பை மனிதன் கட்டி எழுப்ப இயலாமைதான், தேவன் ஒழுக்கங்களின் அறிவுறுத்தலைக் கொடுத்திருக்கலாம் என்று கிரேக்கத் தத்துவ ஞானிகளான சாக்ரட்டீஸையும் பிளேட்டோவையும் நம்பிக்கை கொள்ள வைத்தது.

மனிதன் தன்னுடைய சுய காரண அறிவின் வெளிச்சத்தினால் மட்டும் வழிநடத்தப்படும்பொழுது, அவனுடைய (ஒழுக்கக்) குறையீடானது எப்பொழுதும் சுய நலமுள்ளதாகவும் சுயத்தையே அழித்துக் கொள்ளுவதாகவுமே உள்ளது. பெரும்பாலான மக்கள் மத்தியில் பழி வாங்குதலும், எதிரிகளை அழித்தலும் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றது. பரிவிரக்கம் என்பது ஒரு பலவீனமாகக் கருதப்படுகின்றது. தவறுகள் இன்னமும் சிலவேளைகளில் நேர்மையான ஒழுக்க நெறியாகக் கருதப்படுகின்றன. திருட்டும் ஏமாற்றும் உள்ளாக அங்கீகரிக்கப்பட்டு, சிலவேளைகளில் வெளிப்படையாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன. குடிபோதை என்பது எப்பொழுதுமே வெட்கக்கேடானதாகக் கருதப்படுவதில்லை, மற்றும் வேசித்தனம் என்பது உள்ளாக அனுமதிக்கப்பட்டு மற்றும் வெளிப்படையாக கண்டுகொள்ளப்படாமல் விடப்படுகின்றது. திருமண வாக்குறுதிகள் மீறப்படக் கூடாதவை என்று கருதப்படுவதில்லை. சிலருக்கு, தற்கொலை என்பது ஒழுக்க நெறியாகவும் மற்றும் ஆசீர்வாதமாகவும் கருதப்படுகின்றது. சுருக்கலைப்பும் குழந்தைக் கொடுமையும் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன. சிலர் மத்தியில், சவஅடக்கங்கள் சல்லாப விழாக்களாக மாற்றப்பட்டுள்ளன. மக்கள் தங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கின்றபடி, வாழ வேண்டிய முறைப்படி வாழ்வதில்லை, ஆனால் பூமியின் வெளியில் இருந்து வரும் தகவல் இன்றி, மிகச் சிறந்த ஒழுக்கத் தரத்தைப் பற்றி வினாவானது விடையளிக்கப்படாமலேயே உள்ளது.

IV. வாழ்வின் இலக்கு

உதவியற்ற மனிதன், வாழ்வின் இலக்கை அறிய முடியாது என்பது உறுதியாகும். வாழ்வின் முக்கிய நோக்கத்திற்காக மிக உயர்ந்த நன்மையை நாடுதல் என்பதைக் காட்டிலும் வேறு எந்தப் பிரச்சனையும் அதிக கவனத்தைப் பெற்றிருப்பதில்லை. பழங்காலத்தவர் மத்தியில், மனிதன் இருப்பதற்குச் சுவார் முந்நாறு காரணங்கள் வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தன. தேடுதலானது இன்னமும் அதிகமாய் ஆராயப்பட்டு வருகின்றது. வெளியிலிருந்து எந்த உதவியுமின்றி, மனிதன் இங்கு இருப்பது ஏன் என்பதைப் பொறுத்தமட்டில் அவன் ஒரு வினாக்குறியிடனேயே எப்பொழுதும் வாழ வேண்டும் என்பதாகத் தோன்றுகின்றது.

V. தேவனுடன் உறவு

உதவியற்ற மனிதன் தேவனை ஆராதிப்பது எப்படி என்று அறிந்து கொள்ள முடியாது. அவன், தேவன் இருக்கின்றார் என்பதை உதவியின்றி அறிய முடியும், ஆனால் தேவனை ஆராதிப்பதிலும், அவரை சேவிப்பதிலும் அவன் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகின்றார் என்பதை அவனால் அறிய முடியாது. தேவனை ஆராதிக்க மனிதன் மேற் கொள்ளும் முயற்சிகள் பரிதாபத்திற்குரியவைகளாய் உள்ளன. வெளியிலிருந்து உதவி வராத நிலையில், தேவனைப் பல கடவுள்களாக்கி நாசப்படுத்தும்

மனவிருப்பத்தை மனிதன் கொண்டுள்ளான். இந்தியாவில் பல இலட்சக் கணக்கான கடவுள்கள் உள்ளன. வழிகாட்டுதல் அற்ற நிலையில், மனிதன் எல்லாப் பொருட்களையும் உயிர்த்துடிப்புள்ளதாகவும் மற்றும் தனக்குரிய தனிப்பட்டதாகவும் எண்ணும் போக்கைக் கொண்டுள்ளான். பாறைகளும், மரங்களும், மேகங்களும் ஆத்துமாவைக் கொண்டுள்ளதாக அவன் நினைக்கின்றான். அவன் உயிர் வாழும் அல்லது இறந்து போன மற்ற மனிதர்களை வழிபடத் தொடங்குகின்றான். தெய்வீக அறிவுறுத்துதல் இல்லாத வேளையில், மனிதன் வேசித்தனத்தை ஆலய வழிபாட்டின் ஒரு அங்கமாக்குகின்றான். கோபமான கடவுள்களைப் பிரியப்படுத்தும் முயற்சியில் அவன் நரபலிகளைக் கொடுப்பவன் என்று அறியப்பட்டுள்ளான். மனிதன் அவனுடைய ஆதார மூலங்களுக்கு விட்டுவிடப் படுகையில், தேவனை எவ்விதம் ஆராதித்து சேவிப்பது என்ற வினவானது விடையளிக்கப்படாமலேயே உள்ளது.

VI. அழியாமை

உதவியற்ற மனிதன் அழியாமை பற்றிய உறுதிப்பாடு கொண்டிருக்க முடியாது என்பது உறுதியாகும். சாதாரணமான எல்லா மனிதர்களும் என்றென்றும் வாழ்வதை நம்புகின்றனர், ஆனால் வெளியிலிருந்து எவ்வித உதவியுமின்றி, எவ்வொருவரும், மறுவாழ்வின் உண்மை நிலைக்கான எந்தச் சான்றிதழும் கொண்டிருப்பதில்லை. யோபு. 14:14ல் விடையில்லாத ஒரு வினாவை நாம் காண்கின்றோம்: “மனுஷன் செத்தபின் பிழைப்பானோ?”

VII. வினாக்கள்

மனிதனின் முக்கியமான வினாக்கள், அண்டத்தின் தோற்றம், மனிதனின் தோற்றம், மனிதனின் ஒழுக்கம், வாழ்வின் இலக்கு, தேவனுடன் மனிதனின் உறவு மற்றும் அழியாமை ஆகியவை பற்றியதாக உள்ளது. இந்த வினாக்களுக்கான விடைகள் மனித அறிவிலிருந்து வருவதில்லை. உதவியற்ற மனிதன், வாழ்வின் அர்த்தத்திற்கான நாட்டத்தில் உதவியற்றே இருக்கின்றான். “... மனுஷனுடைய வழி அவனாலே ஆகிறதல்லவென்றும் தன் நடைகளை நடத்துவது நடக்கிறவனாலே ஆகிறதல்லவென்றும் ...” எரேமியா 10:23 உறுதிப்படுத்துகின்றது. வேதாகமத்தின் இந்தக் கூற்றைப் பொய்யாக்குவதற்குப் பல இலட்சக் கணக்கான மக்கள் முயற்சி செய்துள்ளனர், ஆனால் அதன் சரியான தன்மைக்கு அவர்கள் எடுத்துக்காட்டுகளாகவே ஆயினர். வாழ்வின் முக்கியமான வினாக்களைக் கையாளுவதில் மனிதனின் இயலாமையைப் பற்றி எழுதியுள்ள உலகத்தின் மிக நுண்ணிய சிந்தையுடையோர்களில் சாக்ரட்டீஸ், பிளேட்டோ, சிசரோ, டெமாசு ரெட்டீஸ் மற்றும் ஜான் லாக் ஆகியோரும் அடங்குவர்.

மனிதனுடைய இயலாமை என்பது மறுக்க முடியாததாக உள்ளதால், மனிதனுடைய சரீரத் தேவைகளைத் திருப்தி செய்ய வானத்திலிருந்து மழையையும் செழிப்புள்ள காலங்களையும் அனுப்புகின்ற தேவன்,

மனிதனுடைய மனரீதியான, ஒழுக்கம் சார்ந்த மற்றும் ஆவிக்குரிய தேவைகளில் அவனைக் கைவிடப்பட்டவனாக விட்டுவிடமாட்டார் என்று விவேக விளக்கல் கூறுகின்றது. ஆகவே, தேவன் வெளியிலிருந்து இடை மறித்து, தம்முடைய மிக மேன்மையான படைப்புக்குத் தேவையான தகவல்களை மிகவும் வலிவாகத் தருகின்றார் என்று யூகம் செய்வது அறிவிற்கு ஏற்புடையதாகவே உள்ளது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவ தென்றால், இயற்கைக்கு மேலான ஏவப்பட்ட வெளிப்படுத்துதலானது மனிதனுடைய கால்களுக்குத் தீபமாகவும் அவனுடைய பாதைக்கு வெளிச்சமாகவும் இந்த உலகத்தில் வருகை தர வேண்டும் என்ற கருத்தானது ஏற்புடையதாக உள்ளது.

VIII. விடைகள்

மனிதன் தனக்குத்தானே கொடுத்துக்கொள்ள இயலாதவற்றை உபகாரியாக உள்ள சிருஷ்டிகர் கொடுத்துள்ளார் என்பதை வேதாகம ஆய்வானது செயல் விளக்கப்படுத்துகின்றது. சாதாரண மனிதன் ஒரு விலங்கைக் காட்டிலும் எவ்வளவோ மேலானவனாக இருக்கின்றான், அவன் உணவினால் மட்டும் வாழ்வதில்லை. சரீரத்திற்குரியவைகள் அவனு டைய மிகப் பெரும் தேவைகள் அல்ல; வேதாகமமானது அவனுடைய மிகப் பெரும் தேவையை நோக்கி அவனை இயக்குகின்றது. மனித உடலுக்கு பிராணவாயு (ஆக்ஸிஜன்) தேவைப்படுவது போலவே, மனிதனு டைய ஆவிக்கு வேதாகமம் தேவைப்படுகின்றது. ஜீவனுக்கும் தேவ பக்திக்கும் வேண்டிய யாவற்றையும் வேதாகமம் தருகின்றது.